



## الدُّعاء هُوَ الْعِبادَةُ

له نعمان بن بشير رضي الله عنه خخه روایت دی واپی چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه مې او پردازی دی چې فرمایل پې: «الدُّعاء هُوَ الْعِبادَةُ»، نَمَّ قَرَأَ: «{وَقَالَ رَبُّكُمْ اذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكِبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ} [غافر: 60]». «دعا عبادت دی » بیا پې - دا آیت - ولوست: «{وَقَالَ رَبُّكُمْ اذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكِبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ} [غافر: 60]». «او ستاسو رب فرمایي: تاسو ما وبلئ چې زه ستاسو دعا قبوله کرم، بېشکه هغه کسان چې زما له عبادت نه [تکبر کوي، ژر ده چې دوى به دوزخ ته ننؤخي، په داسې حال کې چې خوار او ذليله به وي» [غافر: ٤٠].

[صحیح]

رسول لله صلی الله علیه وسلم خبر وركوي چې دعا عبادت دی، نو واجب دي چې توله یوازې د الله تعالیٰ لپاره وي، برابره خبره ده که هغه دعا وي او یا غوبښته، چې د الله تعالیٰ خخه هغه خه وغواړي چې ګټه ورته رسوي، او له هغه خه نه یې وساتي چې په دنيا او آخرت کې ورته زيان رسوي، او یا دا چې د عبادت دعا وي، چې هغه له هر هغه خه نه عبارت ده چې الله تعالیٰ یې له ویناواو، بسکاره او پیتو کړنو، قلبې، بدنه او ملي عبادتونو خخه خوبښوي. بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم پدې خبره ثبوت وړاندې کړ، وېږي ويل چې الله تعالیٰ فرمایلي دي: {ادعوني أستجب لكم إن الذين يستكرون عن عبادي سيدخلون جهنم داخرين}. {ما وبلئ چې زه ستاسو دعا قبوله کرم، بېشکه هغه کسان چې زما له عبادت نه [تکبر کوي، ژر ده چې دوى به دوزخ ته ننؤخي، په داسې حال کې چې خوار او ذليله به وي}.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/5496>

